

РЕШЕНИЕ

№ 7015

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7928** по описа за **2021** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], № 26, бл. секция Б, вх. Г, ет. 6, представлявано от адв. Ч., срещу Решение № 20131625 от 28.05.2021г., постановено по НАХД № 15110/2020г. на СРС, НО, 105-ти с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 501259-F513769/25.03.2020г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ в централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП), с което за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н – 18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на МФ, във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, на основание чл. 185, ал. 2, изр. второ, вр. с ал. 1 от ЗДДС на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева.

С касационната жалба се навеждат доводи за необоснованост и неправилност на въззивното решение поради постановяването му в нарушение на материалния закон и на съдопроизводствените правила. Оспорва се извършването на нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на МФ, като се твърди, че изложените в

НП факти не отговарят на действителното фактическо положение. Счита, че в НП се съдържат само твърдения за формално нарушение, което не е подкрепено с никакви доказателства, включително за системност при извършването му, нито риск за фиска. Оспорва обстоятелството, че разликата между касовата и отчетена наличност е резултат от неотразяване на приходи (получени плащания), поради липсата на доказателства за това – извършена контролна покупка. Твърди, че провереният обект представлява офис на дружеството, от който се извършват покупки на дребно от клиенти. Поддържа, че съдът не е обсъдил представените доказателства – обратна ведомост и извлечение от главна книга, в резултат от което е направил необоснован и неправилен извод, че посочената в НП сума представлява продажба на стоки или услуги, за което не е издаден фискален бон. Релевират се процесуални нарушения във връзка с липсата на мотиви относно приложението на чл. 28 от ЗАНН, както и издаване на НП след срока по чл. 52, ал. 1 ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – ЦУ на НАП, се представлява от юрк. И., който оспорва касационната жалба като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна. Предлага обжалваното решение да се остави в сила.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, Деветнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събраните по делото доказателства районният съд безспорно е установил следната фактическа обстановка:

На 04.10.2019г. в 13.15 часа е извършена проверка от служители на отдел „Оперативни дейности“ при ЦУ на НАП в офис, намиращ се в [населено място], ж. к. В. К., № 26, бл. секция Б, вх. Г, ет. 6, стопанисван от [фирма], в присъствието на управителя А. И.. На място е установено монтирано и работещо фискално устройство марка DATECS, модел DP-55-KL, с идентификационен № DT382230 и с фискална памет № 02382230. Проверяващите отпечатали дневен финансов отчет от касовия апарат с № 0004433/04.10.2019 г., според който разчетената касова наличност от ФУ била 218, 40 лева, а фактическата наличност в касата била в размер на 2915,68 лева. Установена била разлика между двете в размер на 2697,28 лв. За осъществените действия на място е изготвен Протокол за извършена проверка № 0405126/04.10.2019 г., с приложени към него документи. Същият е връчен на присъстващия в офиса управител, като с него е поканен да се яви в НАП за приключване на проверката и съставяне на акт за установяване на административно нарушение (АУАН).

Административно-наказателното производство е образувано със съставяне на АУАН № F513769/07.10.2019г. за това, че търговецът не е изпълнил задължението си да регистрира настъпилата промяна в касовата наличност като "служебно въведени"

суми в касата, като установената промяна в касовата наличност била в размер на 2697,28 лева при данни от дневен отчет за реализиран оборот в размер на 218,40 лева и фактически установена наличност в касата от 2915,68 лева. Същото деяние е квалифицирано като нарушение на чл. 33, ал. 1 Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ. Актът е съставен в присъствието и връчен на управителя И., който не изложил възражения.

Въз основа на така съставения акт, при идентично описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, и правната му квалификация, на 25.03.2020г. е издадено атакуваното НП от началник на отдел „Оперативни дейности“ при ЦУ на НАП, с което на дружеството жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 500.00 лв., на основание чл. 185, ал. 2, изр. второ, вр. ал. 1 ЗДДС. Наказателното постановление е връчено на представляващия дружеството на 15.10.2020г.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, спазени са императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН, както и сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, без да са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание. Приел, че е съставомерно извършеното от дружеството нарушение по посочената в НП норма на чл. 185, ал. 2, вр. с ал. 1 ЗДДС, като е неотнормо за квалификацията на нарушението, че в касовата книга е отразена действителната касова наличност. Изложени са съответни мотиви и относно липсата на основания за квалифициране на нарушението като маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно и напълно се споделят от настоящата касационна инстанция изложените в него мотиви.

В хода на това административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до накърняване правото на защита на санкционираното юридическо лице. АУАН и НП са издадени от компетентни органи съгласно представена по делото Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г., като имат необходимото съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между описанието на фактическата обстановка и правната квалификация на нарушението в двата акта.

Не е налице съществено процесуално нарушение при издаване на НП, доколкото е спазен преклузивния срок за това по чл. 34, ал. 3 ЗАНН, а едномесечният срок от съставяне на АУАН по чл. 52, ал. 1 ЗАНН е инструктивен и неспазването му не води до незаконосъобразност на НП.

Не представлява съществено процесуално нарушение и липсата на мотиви в НП по прилагането на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, която предвижда за маловажен случай на административно нарушение наказващият орган да не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, тъй като самият факт на наложено наказание е достатъчен за установяване на волята на органа, че нарушението не попада в тази категория. От друга страна, изискване за такова съдържание в НП не се съдържа в нормата на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, която е императивна и изброява изчерпателно необходимото съдържание на постановлението, за да бъде годен

санкционен акт.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ „извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми“. В настоящия случай е безспорно, че съгласно фискалната памет на фискалното устройство, монтирано в обекта, отчетената сума е била 218,40 лв., докато фактически наличната в касата в обекта е била 2915,68 лв., тоест установена е разлика от 2697,28 лв., която не се оспорва от жалбоподателя. Безспорно е също така, че фискалното устройство е поддържало функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. Възраженията, че допълнителните средства са изтеглени от сметката на дружеството и са се съхранявали в касата за разплащания с контрагенти на същото, са ирелевантни, доколкото нормата на чл. 33, ал. 1 не въвежда изключения от задължението на търговците да отчетат всяка промяна – внасяне или изнасяне на средства от касата. Ирелевантно е в този смисъл и че действителната наличност в касата е отразена в касовата книга, съхранявана в обекта. Изискването за водене на редовно счетоводство е отделно от задължението на търговците да регистрират получените от тях плащания по извършени продажби.

Неоснователно е също така възражението, че не е направено разграничение между проверения офис и търговския обект на дружеството, тъй като, както се установява от твърденията на самия жалбоподател в касационната жалба, и в офиса се извършват продажби на клиенти. Поради това е налице извършено от дружеството смесване между лични средства и такива, които подлежат на отчитане пред НАП като приход по извършени доставки. Това възпрепятства извършването на фискален контрол от органите на НАП във връзка с деклариране на приходите от продажби. Изискването на нарушената разпоредба има за цел именно доказването на действителния оборот на търговците с оглед данъчното им облагане.

С оглед на изложеното е безспорно доказано извършването от дружеството жалбоподател на нарушение с посочената в АУАН и НП правна квалификация.

Настоящият касационен състав споделя изводите на районния съд, че макар в АУАН и НП да е направена констатация за това, че установената разлика се дължи на неотразени чрез фискалното устройство получени плащания за същата стойност, тя не е възприета от административнонаказващия орган при прилагане на санкционната разпоредба и наказание е наложено за формално нарушение на наредбата за отчитане на всяка промяна на касовата наличност. Съгласно нормата на чл. 185, ал. 2 ЗДДС „извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1“. В последната е предвидено наказание имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. Следователно, наложеното наказание в конкретния случай за нарушението, извършено от касатора, е в минимален размер. С оглед на това същото не подлежи на корекция от СЪДА.

Касационният състав напълно споделя изложените от СРС изводи, че процесното нарушение не се отличава от типичните нарушения от същия вид поради по-ниската

си обществена опасност или наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства. Липсата на вреди за фиска не е от значение, тъй като самото нарушение застрашава в достатъчна степен обществените отношения по отчитане на приходите от продажби на търговците, което е отразено от законодателя при установяване на санкция в закона и по отношение на формалните нарушения.

С тези мотиви касационната инстанция намира обжалваното съдебно решение за правилно, поради което следва да бъде оставено в сила. Не се установяват релевираните с касационната жалба основания за отмяната му.

При този изход на делото съдът дължи произнасяне по своевременно заявената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника, като намира същата за основателна. Предвид фактическата и правна сложност на делото нейният размер следва да бъде определен с оглед минимума от 80 лв. по чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20131625 от 28.05.2021г., постановено по НАХД № 15110/2020г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], № 26, бл. секция Б, вх. Г, ет. 6, да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 80 (осемдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.